

gennem det udenrigspolitiske Nævn — havde faaet Lejlighed til at ytre sig om Enkelthederne i Traktaten.

I Stedet for har man fra udenrigsministeriel Side, først fra de Herrer, som paa Udenrigsministeriets Vegne har været i Rusland for at forberede denne Sag, praktet os denne ganske korte, utilstedelig korte Ratifikationsfrist paa, skønt man maatte sige sig selv, at henimod Rigsdags-samlingens Slutning var det og maatte det være en alt for kort Ratifikationsfrist, naar der overhovedet var Vanskeligheder, og skønt de Herrer, der rejste derover, kunde sige sig selv, at de sad jo dog ikke inde med al Verdens Visdom paa det Punkt, men at der var saa mange specielle Hensyn at tage, og at der derfor maatte kunne være Mulighed for, at der om dette eller hint Punkt kunde blive Tale om supplerende Forhandling siden hen. Dernæst har den højtærede Udenrigsminister lige fra første Færd vægret sig ved at søge tilvejebragt en saadan Udsættelse, og derfor kan han nu heller ikke til sidst med Rette sige, at nu er Tidspunktet saa langt fremrykket, at nu kan man virkelig ikke komme til Rusland og bede om Forlængelse af Ratifikationsfristen — for det har han haft Lejlighed til lige fra den første Dag, det udenrigspolitiske Nævn traadte sammen. Man har altsaa fra Regeringspartiets, fra Socialdemokratiets og fra de Radikales Side i Forening afslaaet at følge den naturlige og eneste rigtige Vej, og derfor ligger Situationen saaledes, at naar vi nu staar overfor dette ufuldkomne Stykke diplomatiske Arbejde og skal stemme om, hvorvidt vi skal ratificere Overenskomsten eller ikke, nu paa det *ugunstigst mulige* Tidspunkt, maa vort Svar herpaa blive et kort og klart Nej, denne Traktat maa vi stemme imod.

Jeg siger det *ugunstigst mulige* Tidspunkt — allerede da Forhandlingerne blev indledet i Foraaret af den højtærede Udenrigsminister, var Tidspunktet begyndt at blive meget ugunstigt. Enhver, der blot fulgte den engelske Presse, maatte se, hvad der trak op. Jeg fristes i denne Sammenhæng til at spørge, om man indenfor vort Udenrigsstyre — det være sig her i København eller i London — ude-

lukkende læser „Daily Herald“ og „Manchester Guardian“ og ikke undertiden ogsaa kiger f. Eks. i „Times“ og „Morning Post“ og saadanne andre Blade, hvori man kan læse sig til, i hvilken Retning den styrende *konservative* Politik i England gaar. For i saa Tilfælde maatte man jo have faaet et klart og skarpt Indtryk af, at det paagældende Tidspunkt var ret ejendommeligt til en Optagelse af disse Forhandlinger. Det havde maaske ogsaa været naturligt, om man fra den højtærede Regerings Side havde konfereret med de øvrige Partier om, hvorvidt Tidspunktet var det rette, men den højtærede Udenrigsminister har altsaa foretrukket at træffe sin Bestemmelse ganske alene og altsaa ogsaa paa eget Ansvar.

Det gik imidlertid ogsaa derefter — i Virkeligheden udviklede Situationen sig i ugunstigere og ugunstigere Retning. Kort efter at Nævnet var traadt sammen, udbrød jo den store Konflikt mellem England og Rusland, og det, som er det ejendommelige ved denne Konflikt, som er dens Kærne, er, at man fra den britiske Regerings Side mener at kunne bebrejde den russiske Sovjetregering, at den ikke holder sin Overenskomst. Jeg har det Indtryk af de Forhandlinger, som allerede er foregaaet her i den danske Rigsdag, at man skal vogte sig svært for i denne Sammenhæng at nævne Ordet: *Moral*, for saa fnyses der formelig fra socialdemokratisk og til Dels ogsaa fra radikal Side. Jeg ser, at Hr. Stauning har sagt, at i dette Forhold skal man ikke lade Følelserne raade, og naar man har den Forstand, han har, forstaar jeg ogsaa meget godt, at han lader *den* raade. Men der er jo dog en *Moral*, som man i denne Sammenhæng aldrig kan se bort fra, det er den *Moral*, der fører til, at man holder Overenskomsten. Til syvende og sidst hviler al *Ret* paa *Moral*, nemlig paa, at vakte Forventninger bliver opfyldt, og naar man vil skille *Økonomien* ud fra *Moralen*, gaar det heller ikke, for *Økonomien* hviler ogsaa paa *Moralen*, nemlig paa, at naar man har sluttet en Kontrakt, skal den opfyldes. Derom staar altsaa i dette Øjeblik Striden mellem England og Rusland, og under denne Konflikt er det altsaa bebudet fra Krassins Side, at skulde